

تأثیر روی، منگنز و مس بر عملکرد غده و غلظت فسفر و آهن در برگ و غده سیب‌زمینی

هاجر عروجی* و احمد گلچین^۱

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۱/۲۹؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۳/۱۶)

چکیده

سیب‌زمینی یکی از مهم‌ترین محصولات غده‌ای است که دستیابی به حداکثر عملکرد در آن علاوه بر استفاده از رقم مناسب، مستلزم وجود مقدار کافی و متعادل عناصر غذایی در خاک است. به منظور مطالعه تأثیر روی، منگنز و مس بر عملکرد و غلظت فسفر و آهن در برگ و غده سیب‌زمینی رقم آگریا، آزمایشی گلخانه‌ای با ۳۲ تیمار و سه تکرار به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی در گلخانه گروه خاک‌شناسی دانشگاه زنجان به اجرا درآمد. فاکتورهای مورد بررسی شامل چهار سطح روی (۱/۱۴، ۵، ۱۰ و ۱۵ میلی‌گرم در کیلوگرم خاک)، چهار سطح منگنز (۱/۴، ۵، ۱۰ و ۲۰ میلی‌گرم در کیلوگرم خاک) و دو سطح مس (۰/۲۲ و ۲ میلی‌گرم در کیلوگرم خاک) بودند. نتایج نشان داد که با افزایش سطوح روی، منگنز و مس قابل جذب خاک تا حد معینی، عملکرد سیب‌زمینی به‌طور معنی‌داری افزایش می‌یابد. کاربرد روی و منگنز سبب کاهش معنی‌دار غلظت فسفر و آهن در برگ و غده سیب‌زمینی شد. کاربرد مس غلظت آهن برگ را به‌طور معنی‌داری نسبت به شاهد کاهش داد. بیشترین عملکرد سیب‌زمینی در تیمار کودی به ترتیب ۱۵، ۱۰ و ۲ میلی‌گرم در کیلوگرم روی، منگنز و مس به‌دست آمد.

واژه‌های کلیدی: سیب‌زمینی رقم آگریا، فسفر، روی، منگنز، مس و آهن

۱. گروه خاک‌شناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زنجان

*: مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: hajaroroji@yahoo.com

مقدمه

سیب‌زمینی یکی از محصولات کشاورزی پرمصرف در تغذیه انسان است که از بیشترین میزان عملکرد در واحد سطح در بین محصولات زراعی برخوردار می‌باشد به همین دلیل این محصول پتانسیل بالایی برای تأمین مواد غذایی مورد نیاز جمعیت در حال رشد جهان دارد (۲ و ۷). کمیت و کیفیت محصولات غذایی یکی از فاکتورهای مهمی است که امروزه در اکثر کشورها به آن توجه ویژه‌ای می‌شود. در کشور ایران به دلیل آهکی بودن خاک‌ها، مقدار کم مواد آلی، بالا بودن میزان املاح خاک، عدم مصرف کودهای حاوی عناصر کم‌مصرف و مصرف بیش از اندازه عناصر پرمصرف از قبیل نیتروژن و فسفر باعث کمبود عناصر کم‌مصرف و از بین رفتن تعادل عناصر غذایی در خاک شده است (۱۶). روی نقش مهمی در متابولیسم گیاهی دارد. روی در ساختمان آنزیم‌ها دخالت دارد و هم‌چنین در تولید انرژی و چرخه کربس نیز فعالیت دارد. زمانی که روی قابل استفاده گیاه ناکافی می‌شود بازده محصول کاهش یافته و اغلب به کیفیت محصول آسیب می‌زند. روی در متابولیسم گیاهی نقش کلیدی دارد به طوری که کمبود آن منجر به پیشرفت علایم ظاهری می‌شود که پاره‌ای از آنها عبارت‌اند از: زرد شدن برگ‌ها و بین رگبرگ‌ها، برنزه شدن برگ‌های کوچک و غیرعادی شدن شکل برگ‌ها. این علایم به گونه گیاهی بستگی دارد (۴). منگنز از جمله عناصر کم‌مصرفی است که کمبود آن در خاک‌های زراعی با واکنش بالا و کربنات کلسیم زیاد گزارش شده است.

این عنصر در فعال کردن آنزیم‌های مختلفی در گیاه دخالت داشته و در متابولیسم کربوهیدرات‌ها، اسیدهای آمینه، تنفس و فتوسنتز نقش مهمی ایفا می‌کند (۱۸). کمبود منگنز باعث کاهش شدید فتوسنتز و عملکرد می‌شود (۱۰). مس به عنوان یک عنصر غذایی کم‌مصرف عمدتاً در فعالیت‌های آنزیمی و در پروسه‌های اکسایش-کاهش دخالت می‌کند. وجود مس کافی در بافت‌های گیاه باعث مقاومت گیاه به بیماری‌های گیاهی شده و بیماری بوتهمیری در سیب‌زمینی را کنترل می‌کند (۱۳). یکی از عوامل

مهم به‌زراعی در افزایش عملکرد سیب‌زمینی، مصرف بهینه کود و تغذیه صحیح آن است. متأسفانه در مورد تغذیه مناسب این گیاه که خصوصیات کیفی آن را نیز تحت تأثیر قرار دهد، تحقیقات کاربردی رضایت بخشی صورت نگرفته است، به‌همین دلیل عملکرد هکتاری کشور ما در مقایسه با کشورهای دیگر پایین‌تر است، و خصوصیات کیفی محصول تولیدی با استانداردهای جهانی مطابقت ندارد (۳). با توجه به آهکی بودن بیشتر خاک‌های ایران و پایین بودن قابلیت جذب عناصر کم‌مصرف در این خاک‌ها، کمبود این عناصر می‌تواند یکی از عوامل محدودکننده رشد و نمو و تولید عملکرد در سیب‌زمینی باشد (۴). به‌طور کلی مهم‌ترین اهداف مقاله عبارتند از: ۱. مطالعه تأثیر سطوح مختلف روی، منگنز و مس بر عملکرد و کیفیت سیب‌زمینی ۲. تعیین حد بهینه عناصر روی، منگنز و مس برای حصول بهترین عملکرد و کیفیت در سیب‌زمینی رقم آگریا ۳. مطالعه اثر متقابل عناصر روی، منگنز و مس با عناصر فسفر و آهن در سیب‌زمینی

مواد و روش‌ها

به منظور مطالعه تأثیر روی، منگنز و مس بر عملکرد، غلظت فسفر و عناصر کم‌مصرف در برگ و غده سیب‌زمینی رقم آگریا، آزمایشی گلخانه‌ای با ۳۲ تیمار و سه تکرار به‌صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی در گلخانه گروه خاک‌شناسی دانشگاه زنجان به اجرا درآمد. جهت انجام این تحقیق در سال ۱۳۸۸ از چندین منطقه مختلف در استان زنجان، نمونه خاک به‌صورت مرکب و از لایه سطحی خاک (۲۰-۰ سانتی‌متری) تهیه و بعد از تجزیه اولیه نمونه‌ها، منطقه‌ای که از لحاظ عناصر کم‌مصرف فقیر بود انتخاب گردید و میزان ۲۵۰۰ کیلوگرم خاک از این منطقه تهیه و از الک دو میلی‌متر عبور داده شد (جدول ۱). فاکتورهای مورد بررسی شامل چهار سطح روی (Zn0 = ۱/۱۴، Zn1 = ۵، Zn2 = ۱۰، Zn3 = ۱۵ میلی‌گرم در کیلوگرم خاک)، چهار سطح منگنز (Mn0 = ۱/۴، Mn1 = ۵، Mn2 = ۱۰ و Mn3 = ۲۰ میلی‌گرم در کیلوگرم خاک) و دو سطح

جدول ۱. نتایج تجزیه خاک مورد استفاده در این آزمایش

Fe	Cu	Mn	Zn	K	P	FC	OC(%)	EC(Ms/m)	pH	SP(%)	بافت خاک
میلی گرم در کیلوگرم خاک											
۵/۸	۰/۲	۱/۴	۱/۱	۲۴۰	۱۹/۲	۲۲	۱/۴	۱/۶	۷/۳	۴۵/۱	لوم

به برداشت غده‌های سیب‌زمینی گردید. پس از به‌دست آوردن داده‌ها و اطلاعات مورد نیاز برای محاسبات آماری و تجزیه واریانس داده‌ها از نرم‌افزار MSTATC استفاده شد. هم‌چنین برای مقایسه میانگین‌ها از آزمون دانکن در سطوح یک و پنج درصد استفاده شد.

نتایج و بحث

عملکرد غده: نتایج تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اثر ساده سطوح روی، منگنز و مس و اثرات متقابل آنها بر عملکرد غده سیب‌زمینی معنی‌دار بود ($P < 0.01$) (جدول ۳). بررسی تأثیر سطوح مختلف روی بر عملکرد غده نشان داد که بالاترین عملکرد مربوط به سطح ۱۵ میلی‌گرم روی در کیلوگرم خاک به‌دست آمد که باعث افزایش عملکرد غده به میزان ۱۵/۶۹ درصد نسبت به تیمار شاهد گردید (جدول ۵). طی بررسی که بر روی تأثیر کود روی بر عملکرد و خصوصیات کیفی سیب‌زمینی صورت گرفت مشخص گردید که مصرف ۴۰ کیلوگرم در هکتار کود سولفات روی برای کشت سیب‌زمینی کافی می‌باشد (۳). هم‌چنین نتایج آزمایش اسدی‌منش و همکاران (۱) نشان داد که استفاده از سولفات روی سبب افزایش تعداد شاخه‌های جانبی، تعداد استولون، تعداد برگ و عملکرد غده سیب‌زمینی می‌شود. بررسی تأثیر سطوح مختلف منگنز بر عملکرد غده نشان داد که بالاترین عملکرد مربوط به سطح ۲۰ میلی‌گرم منگنز در کیلوگرم خاک می‌باشد که باعث افزایش عملکرد به میزان ۷/۲۹ درصد نسبت به تیمار شاهد گردید (جدول ۵). موسوی و همکاران (۱۶) گزارش کردند که محلول‌پاشی منگنز باعث افزایش غلظت منگنز در برگ و غده و هم‌چنین باعث افزایش عملکرد غده سیب‌زمینی می‌شود. این

مس ($Cu0 = 0/22$ و $CuI = 2$ میلی‌گرم در کیلوگرم خاک) بودند که به‌صورت ۳۲ تیمار مختلف به ۲۰ کیلوگرم خاک داخل جعبه‌های چوبی کاشت به طول ۵۰، عرض و ارتفاع ۳۰ سانتی‌متر اضافه گردیدند. جهت اعمال تیمارها، کودهای سولفات روی، منگنز و مس مربوط به هر تیمار در سه لیتر آب مقطر حل، سپس محلول کودی به‌دست آمده به خاک داخل جعبه‌ها اسپری شده و با آن مخلوط گردید. هم‌چنین براساس تجزیه خاک صورت گرفته کمبود سایر عناصر غذایی ضروری با رساندن غلظت آنها به حد بهینه از طریق افزودن کودهای لازم به خاک برطرف شد (جدول ۱).

حد بهینه فسفر ۱۵-۲۰ ppm است و چون در خاک ما غلظت فسفر ۱۹ ppm بود بنابراین فسفری به خاک اضافه نشد. و غلظت پتاسیم را نیز با افزودن کود سولفات پتاسیم به ۳۰۰ ppm رساندیم. و غلظت آهن موجود در خاک ۶ ppm بود و کود آهنی اضافه نشد و میزان ازت براساس آزمایشات قبلی در منطقه به میزان ۲۰۰ kg در هکتار اضافه شد (حدود ۴۲۵ kg اوره در هکتار) (جدول ۲). بذر سیب‌زمینی رقم آگریا تهیه و در هر جعبه سه عدد بذر سیب‌زمینی در عمق پنج سانتی‌متری از سطح خاک در تاریخ ۲۵ خرداد کشت گردید. بعد از کشت، جعبه‌های کاشت آبیاری شدند و میزان آب مصرفی در هر دور آبیاری به اندازه‌ای بود که رطوبت خاک را به حد ظرفیت مزرعه برسانند. جهت اندازه‌گیری مقدار فسفر و عناصر کم‌مصرف برگ سیب‌زمینی در زمان گل‌دهی بوته‌ها، برگ‌های سوم و چهارم ساقه اصلی انتخاب و نمونه‌برداری گردید. اندازه‌گیری فسفر در گیاه به روش کالریمتری (رنگ زرد مولیبدات وانادات) و اندازه‌گیری عناصر میکرو با استفاده از دستگاه طیف جذب اتمی انجام شد. در ۱۰ آبان‌ماه ۱۳۸۸ اقدام

جدول ۲. میزان عناصر پرمصرف و کم‌مصرف در برگ سیب‌زمینی

عناصر غذایی	کم	مطلوب	زیاد	میزان
ازت	۳/۵-۴/۵	۴/۵-۶	> ۶	گرم در صدگرم ماده خشک
فسفر	۰/۲۲-۰/۲۸	۰/۲۹-۰/۵	> ۶	
پتاس	۸/۵-۹/۳	۹/۳-۱۱/۵	> ۱۱/۵	
کلسیم	۰/۶۵-۰/۷۵	۰/۷۶-۱	> ۱	
منیزیم	۰/۷-۰/۹۹	۱-۱/۲	> ۱/۲	
مس	۵-۶	۷-۲۰	> ۲	میلی‌گرم در کیلوگرم ماده خشک (ppm)
آهن	۴۰-۴۹	۵۰-۱۰۰	> ۱۰۰	
منگنز	۲۰-۲۹	۳۰-۲۵۰	> ۲۵۰	
روی	۳۵-۴۴	۴۵-۲۵۰	> ۲۵۰	

جدول ۳. میانگین مربعات اثر روی، منگنز و مس بر عملکرد، مقدار فسفر و عناصر کم‌مصرف کاتیونی در غده سیب‌زمینی

مقادیر میانگین مربعات (MS) برای صفات مورد بررسی						درجه آزادی	منبع تغییرات
آهن	مس	منگنز	روی	فسفر	عملکرد غده (تن در هکتار)		
۱۰/۹**	۹/۹**	۸۴/۴**	۶۸۰۹/۶**	۰/۰۱۹**	۴۲/۶**	۳	Zn
۰/۴**	۰/۶**	۵/۹**	۳۵۵/۴**	۰/۰۰۱**	۱۰/۴**	۳	Mn
۰/۰۴**	۰/۰۲**	۰/۰۰۰۱*	۴/۲*	۰/۰۰۰۱ ^{ns}	۱/۵**	۹	Zn×Mn
۰/۰۰۱ ^{ns}	۰/۰۰۶**	۰/۷۹۸**	۱۰۱/۲**	۰/۰۰۰۱ ^{ns}	۳/۴**	۱	Cu
۰/۰۰۱ ^{ns}	۰/۰۰۱ ^{ns}	۰/۰۰۱ ^{ns}	۴ ^{ns}	۰/۰۰۰۱ ^{ns}	۰/۶**	۳	Zn×Cu
۰/۰۰۱ ^{ns}	۰/۰۰۵ ^{ns}	۰/۰۰۱ ^{ns}	۲/۳ ^{ns}	۰/۰۰۰۱ ^{ns}	۰/۹**	۳	Mn×Cu
۰/۰۰۱ ^{ns}	۰/۰۰۲ ^{ns}	۰/۰۰۱ ^{ns}	۱/۹ ^{ns}	۰/۰۰۰۱ ^{ns}	۰/۸**	۹	Zn×Mn×Cu
۰/۰۱۶	۰/۰۱۱	۰/۰۰۰۱	۲/۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۵	۶۴	خطا
۲/۲	۱/۹	۱/۱	۲/۶	۱/۵	۱/۳	-	CV

درصد نسبت به تیمار شاهد گردید (جدول ۵). بررسی اثر متقابل روی و مس بر عملکرد غده نشان داد که بالاترین عملکرد غده از سطح ۱۵ میلی‌گرم روی و دو میلی‌گرم مس در کیلوگرم خاک به‌دست آمد (جدول ۶). نتایج به‌دست آمده نشان می‌دهد که تعادل عناصر غذایی در خاک و گیاه یکی از عوامل مهم و مؤثر در کمیت و کیفیت محصول می‌باشد (۱۱). مطالعه اثر متقابل منگنز

نتایج با نتایج کورت رفو و همکاران (۶)، موندال و همکاران و مورت ودت و همکاران (۱۴ و ۱۵) در ارتباط با تأثیر سولفات منگنز بر عملکرد و کیفیت سیب‌زمینی مطابقت دارد. بررسی تأثیر سطوح مختلف مس بر عملکرد غده نشان می‌دهد که بالاترین عملکرد غده مربوط به سطح ۲ میلی‌گرم مس در کیلوگرم خاک می‌باشد که باعث افزایش عملکرد به میزان ۱/۷۹

جدول ۴. میانگین مربعات اثر روی، منگنز و مس بر مقدار فسفر و عناصر کم‌مصرف کاتیونی در برگ سیب‌زمینی

منبع تغییرات	درجه آزادی	مقادیر میانگین مربعات (MS) برای صفات مورد بررسی			
		فسفر	روی	منگنز	مس
Zn	۳	۰/۰۱۷**	۱۶۹۰۷**	۱۸۲۷۵**	۱۴۴**
Mn	۳	۰/۰۰۱**	۷۰۸**	۷۷۴/۹**	۷/۰۴**
Zn×Mn	۹	۰/۰۰۰۱ ^{ns}	۲۷/۴**	۱۲/۶**	۰/۲**
Cu	۱	۰/۰۰۰۱*	۱۱۹**	۱۲۷/۶**	۰/۹**
Zn×Cu	۳	۰/۰۰۰۱ ^{ns}	۳/۱**	۱/۶**	۰/۱*
Mn×Cu	۳	۰/۰۰۰۱ ^{ns}	۳/۱**	۱/۳**	۰/۱ ^{ns}
Zn×Mn×Cu	۹	۰/۰۰۰۱ ^{ns}	۱/۲**	۲/۲**	۰/۱ ^{ns}
خطا	۶۴	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۵	۰/۰۰۰۱	۰/۰۴
ضریب تغییرات	-	۱/۴	۰/۸	۰/۴	۲/۵

ns: اختلاف معنی‌دار نیست * و **: به ترتیب در سطح یک درصد و پنج درصد معنی‌دار می‌باشند.

جدول ۵. مقایسه میانگین‌های اثر سطوح مختلف روی، منگنز و مس بر مقدار فسفر و عناصر کم‌مصرف کاتیونی در غده و برگ سیب‌زمینی

تیمار	عملکرد				غده				برگ					
	فسفر	روی	منگنز	مس	آهن	فسفر	روی	منگنز	مس	آهن	فسفر	روی	منگنز	مس
Zn														
Zn0	۱۸/۹ ^d	۰/۳ ^a	۳۵/۳ ^d	۲۸/۲ ^a	۶/۳ ^a	۵۲/۲ ^a	۰/۴ ^a	۴۷/۹ ^d	۱۶۲/۶ ^a	۱۱/۲ ^a	۱۵۵/۸ ^a			
Zn1	۲۱/۱ ^c	۰/۳ ^b	۴۷/۶ ^c	۲۶/۷ ^b	۵/۸ ^b	۵۱/۷ ^b	۰/۴ ^b	۶۰/۸ ^c	۱۵۰/۵ ^b	۹/۱ ^b	۱۳۰/۵ ^b			
Zn2	۲۱/۵ ^b	۰/۳ ^c	۶۰/۸ ^b	۲۵/۲ ^c	۵/۳ ^c	۵۱/۱ ^c	۰/۳ ^c	۸۸/۱ ^b	۱۲۴/۹ ^c	۷/۱ ^c	۱۲۷/۸ ^c			
Zn3	۲۱/۸ ^a	۰/۲ ^d	۷۴/۳ ^a	۲۳/۸ ^d	۴/۸ ^d	۵۰/۶ ^d	۰/۳ ^d	۱۰۶/۸ ^a	۱۰۰/۶ ^d	۵/۶ ^d	۱۲۶/۲ ^d			
Mn														
Mn0	۱۹/۹ ^d	۰/۳ ^a	۵۸/۹ ^a	۲۵/۴ ^d	۵/۸ ^a	۵۱/۵ ^a	۰/۴ ^a	۸۲/۱ ^a	۱۲۸/۱ ^d	۹ ^a	۱۳۵/۸ ^a			
Mn1	۲۰/۸ ^c	۰/۳ ^a	۵۶/۳ ^b	۲۵/۸ ^c	۵/۶ ^b	۵۱/۴ ^b	۰/۳ ^{ab}	۷۸/۳ ^b	۱۳۲/۹ ^c	۸/۳ ^b	۱۳۵/۱ ^b			
Mn2	۲۱/۲ ^b	۰/۳ ^b	۵۲/۹ ^c	۲۶/۲ ^b	۵/۵ ^c	۵۱/۳ ^b	۰/۳ ^{bc}	۷۳/۴ ^c	۱۳۶/۲ ^b	۸/۱ ^c	۱۳۴/۸ ^c			
Mn3	۲۱/۳ ^a	۰/۳ ^c	۵۰/۱ ^d	۲۶/۵ ^a	۵/۴ ^d	۵۱/۲ ^c	۰/۳ ^c	۶۹/۸ ^d	۱۴۱/۶ ^a	۷/۷ ^d	۱۳۴/۵ ^d			
Cu														
Cu0	۲۰/۶ ^b	۰/۳ ^a	۵۵/۵ ^a	۲۶/۱ ^a	۵/۵ ^b	۵۱/۴ ^a	۰/۴ ^a	۷۷ ^a	۱۳۵/۸ ^a	۸/۲ ^b	۱۳۵/۱ ^a			
Cu1	۲۱ ^a	۰/۳ ^a	۵۳/۵ ^b	۲۵/۹ ^b	۵/۶ ^a	۵۱/۴ ^a	۰/۴ ^a	۷۴/۸ ^b	۱۳۳/۵ ^b	۸/۴ ^a	۱۳۵ ^b			

با ۱۵ میلی‌گرم روی و مقادیر ۲۰ و ۱۰ میلی‌گرم منگنز در کیلوگرم خاک ۳۰/۴۵ درصد افزایش عملکرد نسبت به تیمار شاهد دارند (جدول ۸). نتایج موسوی و همکاران (۱۶) نشان داد که با کاربرد توأم روی و منگنز عملکرد سیب‌زمینی به‌طور

و مس بر عملکرد غده نشان داد که تیمار با ۲۰ میلی‌گرم منگنز و ۲ میلی‌گرم مس در کیلوگرم خاک ۱۰/۳۰ درصد افزایش عملکرد نسبت به تیمار شاهد داشت (جدول ۷). نتایج حاصل از اثر متقابل روی و منگنز بر عملکرد غده نشان داد که تیمارهای

جدول ۶. مقایسه میانگین‌های اثر متقابل سطوح روی و مس بر عملکرد و مقدار عناصر کم‌مصرف کاتیونی برگ سیب‌زمینی

صفات مورد بررسی					تیمار
آهن	مس	منگنز	روی	عملکرد(تن در هکتار)	
میلی‌گرم در کیلوگرم					
۱۵۵/۹ ^a	۱۱/۱ ^b	۱۶۳/۴ ^a	۴۸/۶ ^g	۱۸/۴ ^h	Zn0×Cu0
۱۵۵/۸ ^b	۱۱/۴ ^a	۱۶۱/۸ ^b	۴۷/۲ ^h	۱۹/۳ ^g	Zn0×Cu1
۱۳۰/۶ ^c	۹ ^d	۱۵۱/۹ ^c	۶۲/۲ ^e	۲۱ ^f	Zn1×Cu0
۱۳۰/۴ ^d	۹/۳ ^c	۱۴۹/۱ ^d	۵۹/۵ ^f	۲۱/۲ ^e	Zn1×Cu1
۱۲۷/۸ ^e	۷/۱ ^e	۱۲۶ ^e	۸۹/۶ ^c	۲۱/۴ ^d	Zn2×Cu0
۱۲۷/۷ ^f	۷/۱ ^e	۱۲۳/۸ ^f	۸۶/۸ ^d	۲۱/۵ ^c	Zn2×Cu1
۱۲۶/۲ ^g	۵/۵ ^f	۱۰۱/۹ ^g	۱۰۷/۸ ^a	۲۱/۷ ^b	Zn3×Cu0
۱۲۶/۱ ^h	۵/۶ ^f	۹۹/۳ ^h	۱۰۵/۸ ^b	۲۲ ^a	Zn3×Cu1

در هر ستون تفاوت بین میانگین‌هایی که حداقل داری یک حرف مشترک می‌باشند معنی‌دار نیست.

جدول ۷. مقایسه میانگین‌های اثر متقابل سطوح منگنز و مس بر عملکرد و مقدار روی و منگنز در برگ سیب‌زمینی

صفات مورد بررسی			تیمار
منگنز	روی	عملکرد(تن در هکتار)	
میلی‌گرم در کیلوگرم			
۱۲۹/۲ ^g	۸۳/۶ ^a	۱۹/۴ ^h	Mn0×Cu0
۱۲۶/۹ ^h	۸۰/۸ ^b	۲۰/۴ ^g	Mn0×Cu1
۱۳۴/۳ ^e	۷۹/۴ ^c	۲۰/۷ ^f	Mn1×Cu0
۱۳۱/۴ ^f	۷۷/۲ ^d	۲۰/۹ ^e	Mn1×Cu1
۱۳۷ ^c	۷۴/۹ ^e	۲۱/۱ ^d	Mn2×Cu0
۱۳۵/۳ ^d	۷۲ ^f	۲۱/۳ ^b	Mn2×Cu1
۱۴۲/۸ ^a	۷۰/۴ ^g	۲۱/۳ ^c	Mn3×Cu0
۱۴۰/۴ ^b	۶۹/۲ ^h	۲۱/۴ ^a	Mn3×Cu1

در هر ستون تفاوت بین میانگین‌هایی که حداقل داری یک حرف مشترک هستند معنی‌دار نیست.

کودهای حاوی روی، منگنز، آهن و مس عملکرد سیب‌زمینی را افزایش می‌دهد(۶). موندال و همکاران و مورت و دت و همکاران(۱۴ و ۱۵) براساس آزمایش‌های مزرعه‌ای اظهار کردند که عملکرد غده سیب‌زمینی هم‌بستگی معنی‌دار و مثبتی با میزان کربن آلی، ازت، فسفر، پتاسیم، روی، مس و منگنز

معنی‌داری افزایش پیدا کرد. مقایسه میانگین‌های اثر متقابل سطوح روی، منگنز و مس بر عملکرد غده نشان می‌دهد که بالاترین عملکرد غده، از سطح ۱۵ میلی‌گرم روی، ۱۰ میلی‌گرم منگنز و دو میلی‌گرم مس در کیلوگرم خاک به‌دست آمد. مطالعات صورت گرفته در داکوتای شمالی نشان می‌دهد که کاربرد

جدول ۸ مقایسه میانگین اثر متقابل روی و منگنز بر عملکرد و مقدار عناصر کم‌مصرف کاتیونی برگ و غده سیب‌زمینی

صفات مورد بررسی									
تیمار	عملکرد	غده				برگ			
		روی	منگنز	مس	آهن	روی	منگنز	مس	آهن
Zn0Mn0	۱۶/۹ ^l	۳۸ ^m	۲۷/۶ ^d	۶/۴ ^a	۵۲/۲ ^a	۵۰/۸ ^m	۱۵۷/۵ ^d	۱۲ ^a	۱۵۶/۳ ^a
Zn0Mn1	۱۹/۲ ^k	۳۷/۴ ^m	۲۸ ^c	۶/۳ ^b	۵۲/۲ ^{ab}	۴۹/۲ ⁿ	۱۶۱/۳ ^c	۱۱/۴ ^b	۱۵۵/۹ ^b
Zn0Mn2	۱۹/۹ ^j	۳۴/۴ ⁿ	۲۸/۴ ^b	۶/۲ ^b	۵۲/۱ ^b	۴۶/۶ ^o	۱۶۳ ^b	۱۱ ^c	۱۵۵/۷ ^c
Zn0Mn3	۱۹/۸ ⁱ	۳۱/۴ ^o	۲۸/۸ ^a	۶/۲ ^{bc}	۵۲/۱ ^b	۴۴/۹ ^p	۱۶۸/۵ ^a	۱۰/۵ ^d	۱۵۵/۴ ^d
Zn1Mn0	۲۰/۴ ^h	۵۲/۳ ⁱ	۲۶/۲ ^h	۶/۱ ^c	۵۱/۸ ^c	۶۸/۵ ⁱ	۱۴۲/۵ ^h	۹/۹ ^e	۱۳۲/۶ ^e
Zn1Mn1	۲۱ ^f	۴۹ ^j	۲۶/۶ ^g	۵/۸ ^d	۵۱/۷ ^{cd}	۶۳ ^j	۱۴۹/۶ ^g	۹/۳ ^f	۱۳۰/۱ ^f
Zn1Mn2	۲۱/۴ ^e	۴۵/۶ ^k	۲۶/۹ ^f	۵/۸ ^d	۵۱/۷ ^{cd}	۵۸/۲ ^k	۱۵۴ ^f	۸/۹ ^g	۱۲۹/۸ ^g
Zn1Mn3	۲۱/۶ ^d	۴۳/۷ ^l	۲۷/۳ ^e	۵/۸ ^c	۵۱/۶ ^d	۵۳/۸ ^l	۱۵۶/۱ ^e	۸/۴ ^h	۱۲۹/۴ ^h
Zn2Mn0	۲۰/۷ ^g	۶۵/۹ ^e	۲۴/۷ ^l	۵/۶ ^f	۵۱/۳ ^e	۹۶/۷ ^e	۱۱۷/۷ ^l	۷/۷ ⁱ	۱۲۸/۱ ⁱ
Zn2Mn1	۲۱/۴ ^e	۶۲/۵ ^f	۲۵/۱ ^k	۵/۴ ^g	۵۱/۲ ^f	۹۱/۶ ^f	۱۲۲/۶ ^k	۶/۹ ^{jk}	۱۲۷/۹ ^j
Zn2Mn2	۲۱/۸ ^b	۵۹/۲ ^g	۲۵/۵ ^j	۵/۳ ^g	۵۱ ^g	۸۵ ^g	۱۲۵/۹ ^j	۷ ^j	۱۲۷/۷ ^k
Zn2Mn3	۲۲ ^a	۵۵/۸ ^h	۲۵/۹ ⁱ	۵/۲ ^h	۵۰/۸ ^h	۷۹/۴ ^h	۱۳۳/۵ ⁱ	۶/۸ ^k	۱۲۷/۳ ^l
Zn3Mn0	۲۱/۶ ^d	۷۹/۴ ^a	۲۳/۳ ^p	۵ ⁱ	۵۰/۸ ^{hi}	۱۱۲/۸ ^a	۹۴/۶ ^p	۶/۶ ^l	۱۲۶/۵ ^m
Zn3Mn1	۲۱/۷ ^c	۷۶/۱ ^b	۲۳/۶ ^o	۴/۹ ⁱ	۵۰/۷ ⁱ	۱۰۹/۳ ^b	۹۷/۹ ^o	۵/۸ ^m	۱۲۶/۳ ⁿ
Zn3Mn2	۲۲ ^a	۷۲/۷ ^c	۲۴ ⁿ	۴/۸ ^j	۵۰/۶ ⁱ	۱۰۳/۹ ^c	۱۰۱/۸ ⁿ	۵/۲ ⁿ	۱۲۶/۱ ^o
Zn3Mn3	۲۲ ^a	۶۹/۴ ^d	۲۴/۴ ^m	۴/۵ ^k	۵۰/۳ ^j	۱۰۱ ^d	۱۰۸/۲ ^m	۵/۱ ⁿ	۱۲۵/۸ ^p

در هر ستون تفاوت بین میانگین‌هایی که حداقل داری یک حرف مشترک می‌باشند معنی‌دار نیست.

خاک داشت. ولی هم‌بستگی بین عملکرد غده سیب‌زمینی با فسفر شدیدتر بود.

فسفر برگ و غده

نتایج تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اثرات ساده روی و منگنز در سطح یک درصد و اثر ساده مس در سطح پنج درصد بر مقدار فسفر برگ معنی‌دار است ولی هیچ کدام از اثرات متقابل آنها بر مقدار فسفر برگ معنی‌دار نمی‌باشند (جدول ۴).

نتایج تأثیر سطوح مختلف روی و منگنز بر مقدار فسفر برگ نشان داد که افزایش سطوح روی و منگنز باعث کاهش به ترتیب ۱۵/۷۹ و ۵/۵۵ درصدی مقدار فسفر برگ نسبت به تیمار شاهد گردید (جدول ۵). دو عنصر روی و فسفر دارای واکنش

ناهمسازی با یکدیگر هستند (۳). مطالعات مختلف نشان داده است که در بسیاری از گیاهان زراعی مانند سیب‌زمینی و ذرت پیوند یون فسفات و روی و تشکیل فسفات روی علاوه بر ریشه در ساقه و گره‌ها نیز رخ می‌دهد (۱۲). نتایج به دست آمده در این تحقیق با نتایج حاصل از مطالعات دانشمندان بسیاری از جمله گیل و همکاران (۹) و هاپکینز و السورس (۱۱) مطابقت دارد. نتایج اثر سطوح مختلف مس بر مقدار فسفر برگ سیب‌زمینی نشان داد که کاربرد مس بر مقدار این عنصر تأثیر معنی‌داری ندارد و مقدار این عنصر در برگ در حد کفایت بود (جدول ۵). بین منگنز و مس با فسفر اثر متقابل منفی وجود دارد (۳). افزایش غلظت فسفر در خاک باعث کاهش حلالیت منگنز و مس و حجم میکوریز ریشه شده که این امر باعث

کاهش جذب یون‌های دیگر به‌خصوص عناصر کم‌مصرف می‌گردد (۱۲). نتایج به‌دست آمده در این بررسی با نتایج حاصل از تحقیق هاپکینز و السورس (۱۱) مطابقت دارد. هم‌چنین دانشمندانی مثل فاگریا (۸) در ارتباط با اثر متقابل منفی بین منگنز و فسفر، روی و فسفر نتایج مشابهی گزارش کرده‌اند. نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که فقط اثرات ساده روی و منگنز بر مقدار فسفر غده معنی‌دار بود ($P < 0/01$) (جدول ۳). افزایش سطوح روی و منگنز باعث کاهش به‌ترتیب ۱۸/۰۵ و ۴/۷۲ درصدی مقدار فسفر غده نسبت به تیمار شاهد گردید (جدول ۴). همان‌طور که ملاحظه می‌شود یک رابطه ناهم‌سازی شدید بین فسفر و روی در گیاه سیب‌زمینی وجود دارد (۱۱).

آهن برگ و غده

نتایج به‌دست آمده از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که تأثیر روی، منگنز و مس بر غلظت آهن برگ در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار است. از بین اثرات متقابل تیمارها به جز اثر متقابل منگنز و مس، بقیه آنها در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۴). نتایج نشان می‌دهند که مصرف کودهای حاوی عناصر کم‌مصرف روی، منگنز و مس باعث افزایش غلظت آنها در برگ و غده سیب‌زمینی می‌شود ولی غلظت آهن را به‌دلیل خاصیت ناهم‌سازی کاهش می‌دهند. افزایش سطوح روی، منگنز و مس باعث کاهش معنی‌دار غلظت آهن برگ به‌ترتیب به میزان ۱۸/۹۹، ۰/۹۵۷ و ۰/۰۷ درصد نسبت به تیمار شاهد گردید (جدول ۵). بین آهن و عناصر کم‌مصرف کاتیونی دیگر از جمله منگنز به علت خصوصیات شیمیایی مشابه یک رابطه ناهم‌سازی وجود دارد و این کاتیون‌ها برای مکان‌های جذبی و انتقالی در سطح ریشه یا در داخل بافت گیاهی با یکدیگر رقابت می‌کنند (۸). بررسی اثر متقابل روی و مس بر غلظت آهن برگ نشان می‌دهد که بالاترین غلظت آهن برگ از تیمار شاهد به‌دست آمد و کمترین غلظت آهن برگ متعلق به تیمار حاوی سطح ۱۵ میلی‌گرم روی و ۲ میلی‌گرم

مس در کیلوگرم خاک بود که نشان‌دهنده کاهش غلظت آهن برگ با افزایش سطوح روی و مس مصرفی می‌باشد (جدول ۶). نتایج جدول ۸ اثر متقابل روی و منگنز مصرفی را بر غلظت آهن برگ سیب‌زمینی نشان می‌دهد. بالاترین غلظت آهن برگ از تیمار شاهد و کمترین غلظت آهن برگ از تیمار حاوی ۱۵ میلی‌گرم روی و ۲۰ میلی‌گرم منگنز در کیلوگرم خاک به‌دست آمد. هم‌چنین غلظت آهن برگ با افزایش سطوح روی و منگنز مصرفی کاهش یافت.

نتایج مقایسه میانگین‌های اثر متقابل روی، منگنز و مس مصرفی بر غلظت آهن برگ سیب‌زمینی نشان داد که بالاترین غلظت آهن برگ از تیمار شاهد و کمترین غلظت آهن برگ از تیمار حاوی ۱۵ میلی‌گرم روی، ۲۰ میلی‌گرم منگنز و ۲ میلی‌گرم مس در کیلوگرم خاک به‌دست آمد که اختلاف معنی‌داری با تیمار حاوی ۱۵ میلی‌گرم روی، ۲۰ میلی‌گرم منگنز و شاهد مس نداشت. نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که تأثیر روی و منگنز بر غلظت آهن غده در سطح یک درصد معنی‌دار بود ولی تأثیر مس بر غلظت آهن غده معنی‌دار نشد. از بین اثر متقابل تیمارها فقط اثر متقابل روی و منگنز در سطح یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۳). افزایش سطوح روی و منگنز باعث کاهش غلظت آهن غده به‌ترتیب به میزان ۲/۹۹ و ۰/۶ درصد نسبت به تیمار شاهد گردید (جدول ۵). در سطوح بالای روی، این عنصر جایگزین سایر عناصر کم‌مصرف از جمله آهن، در کمپلکس انتقال‌دهنده می‌شود (۱۷). مهم‌ترین اثر متقابل تغذیه‌ای منگنز، رقابت آن با آهن است که این رقابت بیشتر در جذب توسط ریشه اتفاق می‌افتد. در گیاهانی که نسبت به کمبود آهن واکنش نشان می‌دهند و با ترشح یون H^+ موجب اسیدی شدن محیط ریشه می‌شوند کارایی جذب و انتقال منگنز نیز افزایش می‌یابد (۳). جدول ۸ اثر متقابل روی و منگنز مصرفی بر غلظت آهن غده سیب‌زمینی را نشان می‌دهد. بالاترین غلظت آهن غده به میزان ۵۲/۲۵ میلی‌گرم در کیلوگرم از تیمار شاهد به‌دست آمد و کمترین غلظت آهن برگ به میزان ۵۰/۳۳ میلی‌گرم در کیلوگرم از سطح ۲۰ میلی‌گرم

به دست آمد. نتایج این تحقیق بیانگر وجود روابط ناهمسازی بین فسفر و عناصر کم مصرف کاتیونی از جمله روی و منگنز می باشد. اثر ناهمسازی بین مس و فسفر چندان قوی نیست. مصرف کودهای حاوی عناصر کم مصرف روی، منگنز و مس باعث افزایش غلظت آنها در برگ و غده سیب زمینی می شود ولی غلظت آهن را کاهش می دهد.

و ۱۵ میلی گرم روی در کیلوگرم خاک به دست آمد. بررسی تجزیه برگی با جداول استاندارد حد کفایت غلظت عناصر در برگ سیب زمینی نشان داد که تمام مقادیر اندازه گیری شده برگ سیب زمینی، در محدوده کفایت قرار دارند (جدول ۲).

نتیجه گیری

بیشترین عملکرد غده سیب زمینی با مصرف ۱۵ میلی گرم روی، ۱۰ میلی گرم منگنز و دو میلی گرم مس در کیلوگرم خاک

منابع مورد استفاده

۱. اسدی منش، ح.، ع عبادی، ا. توبه و ب. دهدار. ۱۳۸۶. بررسی تأثیر محلول پاشی سولفات روی بر عملکرد سیب زمینی در اردبیل. مجموعه مقالات دهمین کنگره علوم خاک ایران، کرج.
۲. پوریای ولی، ح. ۱۳۸۸. روش کاشت، داشت و برداشت سیب زمینی. مرکز نشر جهاد دانشگاهی اصفهان.
۳. ملکوتی، م. ج. و م. م. طهرانی. ۱۳۸۴. نقش ریزمغذی ها در عملکرد و بهبود کیفیت محصولات کشاورزی. انتشارات دانشگاه تربیت مدرس، تهران.
4. Alloway, B.J. 2004. Zinc in Soils and Crop nutrition. International Zinc Association, Belgium.
5. Boawn, L.C. and G.E. Leggett. 2002. Phosphorus and zinc concentrations in Russet Burbank potato tissues in relation to development of zinc deficiency symptoms. *Soil Sci. Soc. Amer. J.* 28: 229-232.
6. Cortrufo, C., D.C. Nelson and E.P. Lana. 2008. Effect of micronutrient on yield, tuber-set and specific gravity of potatoes grown in North Dak. *Amer. J. Potato Res.* 10: 88-95.
7. Faberio, C., F. Martin and J.A. de Juan. 2001. Yield and size of deficit irrigated potatoes. *Agric. Water Manage.* 48: 255-266.
8. Fageria, N.K. 2002. Influence of micronutrients on dry matter yield and interaction with other nutrients in annual crops. *J. Pesquisa Agropecuaria Brasileria* 37(12).
9. Gill, M.A., S. Kanwal and T. Aziz. 2004. Difference in phosphorus-zinc interaction among sun flower, brassica and maize. *Journal of Pakistan Agric. Sci.* 41(2): 29-34.
10. Heckman, J.R. 2000. Manganese needs of soils and crops in New Jersey. New Jersey Agricultural Experiment Station. FS. 973. Available in: www.rce.rutgers.edu.
11. Hopkins, B. and J. Ellsworth. 2002. Phosphorus nutrition in potato production. *J. Idaho Univ.* 12(4): 75-80.
12. Loneragan, J.F. and M.J. Webb. 1993. Interaction between zinc and other nutrients affecting the growth of plants. PP: 119-134. *In: Robson, A.D. (Ed.), Zinc in Soils and Plants. Kluwer Academic Pub., Dordrecht.*
13. Marschner, H. 1995. Mineral Nutrition of Higher Plants. Academic Press, London, England.
14. Mondal. T.N., H.S. Mishra and N.P. Singh. 2005. Effect of nutrition and irrigation on soil properties and yield of potato on a mollisols in Tarai region of Uttarakhand. Department of Soil Science University of Agriculture and Technology. pp: 145-263.
15. Mortvedet, J.J., P.N. Soltanpour, R.T. Zink and R.D. Davidson. 2006. Fertilizing potatoes. *J. Colorado Univ.* 17(6): 28-39.
16. Mousavi, S.R., M. Galavi and G. Ahmadi. 2007. Effect of zinc and manganese foliar application on yield, quality and enrichment on potato. *Asian J. Plant Sci.* 6(8): 1256-1260.
17. Neue, H.U., C. Quijano, D. Senadhira and T. Setter. 1998. Strategies for dealing with micronutrient disorders and salinity in lowland rice system. *J. Field Crops Res.* 56: 139-155.
18. Yilmaz, A., H. Ekiz, B. Torun, I. Gottekin, S. Karanlik, S.A. Bagci and I. Cakmak. 1997. Effect of different zinc concentration in wheat cultivars grown on zinc deficient calcareous soils. *J. Plant Nutr.* 20: 461-471.